

TIMOTHÉE DE FOMBELLE

DVA ŽIVOTY PANA PERLA

Překlad knižní předlohy • Drahoslava Janderová
Dramatizace • Braňo Mazúch a Martina Pokorná
Režie • Braňo Mazúch
Dramaturgie • Martina Pokorná
Scéna • Jan Brejcha
Kostýmy • Tereza Bartůňková
Loutky • Jan Brejcha a Tereza Bartůňková
Hudba • Michal Nejtěk
Texty písní • ze svazku **Veškerá poezie Zbyňka Havlíčka**

OBSAZENÍ

Ilián / Joshua Perle • Pavel Richta

Oliá / Lea • Karolína Jägerová

Ián / voják SS • Miroslav Sabadin

Fára / Brahim El Fassi, Henri Pilon • David Beneš

Taáge, Arán / Kozo, voják SS, Marcel Pilon
• Michal Švarc

Král / pan Perle, poručík, doktor • Jindřich Skopec

Královna, bílá puma / paní Perlová, paní Pilonová
• Radmila Urbanová

Pařížanka, Suzanne • Vladimíra Vítová

HUDEBNÍ DOPRAVA

Ondřej Puchel, Pavel Kubín, Jindřich Skopec,
Vladimíra Vítová

Česká premiéra 29. dubna 2017

Děkujeme dědicům básníka Zbyňka Havlíčka, že laskavě umožnili volně použít některé jeho verše v této inscenaci.

O AUTORovi

Francouzský spisovatel a dramatik Timothée de Fombelle se narodil roku 1973 a už v raném věku se nadchnul pro divadlo a psaní. Roku 1990 založil studentský divadelní soubor „Hrany jeviště“, který se stal laboratoří pro jeho první texty. Později byl profesorem literatury a vyučoval v okolí Paříže a ve Vietnamu. Roku 2001 byla v Paříži uvedena jeho hra *Maják* v divadle Marais, která získala cenu Souffleur (Nápověda). Roku 2003 vyšel text jeho hry *Stále tančím*, který se četl na zahájení avignonského festivalu v rámci série Holé texty. V následujících letech byla hra uvedena hned na dvou divadelních scénách. Mezitím v roce 2006 debutoval jako spisovatel románem *Tobiáš Lolness*, který stejně jako následující romány *Vango* (2010) a *Dva životy pana Perla* (2014) záhy vyšly v českém překladu v nakladatelství Baobab. De Fombelle i nadále píše také pro divadlo, je spoluautorem hry *Lóže v přízemí se dvěma sedadly* či autorem komedie s anglickým názvem *Rose Cats (Růžové kočky)*. V posledním desetiletí zaměřil i do oblastí pohybového divadla, když začal psát libreta pro představení souborů současného tance.

PROČ DRAMATIK PÍŠE KNÍŽKY PRO DĚTI

Začíná to příběhem, který přesáhne hranice pódia či divadla, jež se pro vás stává příliš těsné. Samozřejmě jsem mohl napsat román pro dospělé, ale myslím, že literatura pro mládež poskytuje mnohem více svobody, je tam dovoleno takřka vše.“

Timothée de Fombelle, z rozhovoru pro iDnes.cz, 2008

„Příběhy nás mění. A některá setkání nás úplně položí na lopatky. Přinutí nás, abychom jim podlehli.“

TŘETÍ ŽIVOT

Román *Dva životy pana Perla* je psán neobvyklou formou, v níž se střídají nikoli dvě, ale hned tři roviny vyprávění. Život druhorozeného prince, jenž je vyhoštěn ze severské pohádkové země svého bratra, se stejně jako v naší inscenaci prolíná s životem mladíka bez minulosti, jehož se v předválečné Paříži ujmou adoptivní rodiče z Cukrářství u Perlů. V knize je ovšem ještě jeden příběh, v ich-formě vyprávěný příběh mladíka, který se koncem osmdesátých let minulého století na kurzu fotografování zamiluje do záhadné neznámé dívky. A začíná rozplétat celé tajemství dvou životů Joshuy Perla. V naší inscenaci není této třetí linie zapotřebí. Tím, kdo krůček po krůčku odhaluje strhující příběh lásky napříč prostorem i časem, tím, kdo svým pochopením souvislosti dává šanci oběma milencům k opětovnému shledání, je zde samotný divák.

NYMFY HORSKÉ, VODNÍ A LESNÍ

Hory, lesy, řeky, jednotlivé stromy, moře, jezera, jeskyně, údolí a jiná místa v přírodě byly od pradávna oživeny vybájenými bytostmi. Pokud to byly bytosti ženské, staří Řekové a Římané jím ve své mytologii souborně říkali nymfy (nymphae). Podle toho, kde žily, byly pak nymfy vodní čili najády, nymfy horské čili oreády a nymfy lesní čili dryády. Najády se podle vodstva, v němž žily, dělily na nymfy mořské, říční (jezerní, potoční) a nymfy pramenů. Nymfy si antické národy představovaly jako krásné, mladé a veselé dívky, málo oděné nebo docela nahé. K lidem jsou laskavé, ač je třeba mít se před nimi na pozoru, neboť rády unášejí sličné jinochy a způsobují jim předčasnou smrt a pomatenost. Rády škádli. Jsou-li rozhněvány, mstí se, mnohdy na dobytku. Často se bájí o vodních nymfách, že krásně zpívají a svým zpěvem lákají plavce do záhuby. Někdy se mladík, který se setkal s nymfou, sám utrápí touhou po ní, hlavně po jejím sladkém hlase.

*Vladimír Vondráček & František Holub:
Fantastické a magické z hlediska psychiatrie*

FRANCIE ZA DRUHÉ SVĚTOVÉ VÁLKY

V meziválečném období vybudovala Francie na hranici s Německem soustavu obranných pevností, tzv. Maginotovu linii, protože očekávala zákopové boje jako v první světové válce. Němci však v květnu 1940 vstoupili na území Francie přes Nizozemsko a Belgií. Podařilo se jim rozštěpit francouzskou obranu na dvě části a tím ji ochromili natolik, že již v červnu 1940 Francie kapitulovala. Její území bylo rozděleno na dvě části: sever byl německým protektórátem a jih měl „vlastní“ vládu, která sídlila ve městě Vichy. Zbytky francouzské armády byly přemístěny do Velké Británie. Na území jižní Francie se vytvořily ozbrojené složky, známé jako Síly Svobodné Francie (Forces Françaises Libres), které po francouzské kapitulaci pokračovaly v boji na straně Spojenců. Hnutí také organizovalo a podporovalo odboj na území okupované Francie.

LÁSKA VÍLY A ČLOVĚKA

Osudový vztah mezi nadpozemsky krásnou éterickou bytostí a obyčejným smrtelníkem je jedním z archetypů, vyskytujících se v literatuře i lidové slovesnosti už po staletí. První doložené zprávy o vílách u Slovanů se objevují v šestém století. Později se kronikáři zmiňují o zákazu jejich uctívání. Pohádky vyprávějí stovky příběhů o lásce lesní žinky či jezerní panny a člověka. Z literárního a dramatického zpracování jsou nejznámějšími díly Andersenova *Malá mořská víla*, Dvořákova *Rusalka* či Girardouxova *Onďina*. V současné době jsou u nás oblíbeny pixie, fairy, elfové a nymfy, tedy víly, pocházející povětšinou z keltských, germánských či anglosaských kořenů (kromě nymf, které jsou z řecké mytologie) a objevující se v současné moderní fantasy literatuře od Tolkiena až po Sapkowského.

„Tak se rodí příběhy, když se malá tajemství setkají s chmurnými časy.“

DEPORTACE PAŘÍŽSKÝCH ŽIDŮ

29. května 1942 byla v okupované Francii zavedena pro židy povinnost nosit žlutou hvězdu. Ve dnech 16. a 17. července 1942 se konalo rozsáhlé zatčení zhruba 13 000 židů. 6 000 z nich bylo převezeno do koncentračního tábora v Drancy a 6 900 bylo soustředěno na Vélódrome d'Hiver, na jehož místě se dnes nachází památník. Následně byli deportováni do vyhlazovacích táborů ve východní Evropě. Z pařížských židů přežilo válku jen 25 dospělých a několik dětí.

„Život přichází vždycky až potom, po představách. Až to svět pochopí, až tomu svět opravdu uvěří... S tím vším tady bude konec. A ty se shledáš se svou Oliá.“

ČAROVÁNÍ

Čarování je činnost, která spočívá ve zvláštních obřadech, k nimž se používá různých předmětů, zvláště takových, které jsou považovány za děsivé, odporné, nebo naopak za posvátné, a takových, jimž je přisuzován symbolický význam.

Čarování vyvěrá buď z víry v nadpřirozené síly, nebo z víry v nadpřirozené bytosti, anebo z víry v obojí. Čarující, který věří v nadpřirozené síly, nepočítá s přírodními zákony a domnívá se, že může pomocí nadpřirozených sil uskutečnit děje, které se jinak uskutečnit vůbec nedají, anebo se uskutečnit dají, ale ne v tak krátkém čase.

Ten, kdo věří v nadpřirozené bytosti, se domnívá, že je může určitým ceremoniálem přivolat a donutit, aby mu sloužily a aby vykonal, co jim nařídí, a uskutečnily to, co je běžnými prostředky v mezích přírodních zákonů anebo v tak krátkém nebo dlouhém čase neuskutečnitelné (prodloužení života, dlouhé mládí).

*Vladimír Vondráček & František Holub:
Fantastické a magické z hlediska psychiatrie*

Inspice | Ondřej Puchel
Nápověda | Květa Pospíšilová
Světla | Roman Deršák
Zvuk | Radek Šnajdr
Garde | Eliška Jagobová
Vlášeny | Jana Chroustová
Rekvizity | Jiří Navrátil

Zřizovatelem Západočeského divadla je město Cheb. Inscenace vznikla za finanční podpory ministerstva kultury ČR a Karlovarského kraje.

Ředitel | Jan Svoboda
Umělecký šéf | Zdeněk Bartoš

Program vydalo Západočeské divadlo v Chebu
Program připravila | Martina Pokorná
Ilustrace | Jan Brejcha a Tereza Bartůňková
Grafická úprava | Andrea Dobrkovská

Nositelé autorských práv zastupuje DILIA, divadelní, literární, audiovizuální agentura, občanské sdružení, Krátkého 1, 190 03 Praha 9 - Vysočany

Informace a prodej vstupenek v obchodním oddělení divadla, tel. 354 432 522. Rezervace on-line na www.divadlocheb.cz.

Cena programu 20 Kč

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER

DENÍK BOHEMIA
CHEBSKÝ DENÍK